

مقاله پژوهشی اصیل

اثر تداخلی تکلیف دوگانه در یادگیری صریح و ضمنی توالی حرکتی در سالمندان و جوانان

وحید نجاتی^۱

دانشگاه تبریز

دکتر حسن عشايري

دانشگاه علوم پزشکی ایران

دکتر میرتقی گروسو فرشی

دانشگاه تبریز

دکتر محمد تقی اقدسی

دانشگاه تبریز

هدف: هدف این پژوهش مقایسه میزان وابستگی به توجه در یادگیری صریح و ضمنی در دو گروه سنی سالمندان و جوانان بود. **روش:** ابتدا نرم‌افزار تخصصی اراثه محرك‌های متولی، ثبت زمان و خطای پاسخ و اراثه تکلیف آد بال طراحی شد. در این نرم‌افزار زمان پاسخ به محرك‌های متولی و تعداد خطاهای ثبت می‌گردید. در این پژوهش دو گروه سالمند و جوان در دو وضعیت یادگیری صریح و ضمنی (چهار گروه، هر گروه ۱۵ نفر) شرکت داده شدند. برای تحلیل یافته‌ها از آنالیز واریانس چندظرفه استفاده شد، به این ترتیب که اثر سن، شرایط یادگیری (صریح و ضمنی) و نوع تحریک (توالی منظم و نامنظم) بر کاهش زمان پاسخ و کاهش تعداد خطاهای مورد بررسی قرار گرفت. **یافته‌ها:** در گروه جوانان خطای پاسخ و زمان پاسخ کمتر و کارایی تکلیف دوم بیشتر بود. خطای پاسخ در شرایط ضمنی در هر دو گروه سالمند و جوان کمتر بود. در مرحله منظم خطای پاسخ و زمان پاسخ کمتر و کارایی تکلیف دوم بیشتر از مراحل نامنظم بود. **بحث:** تداخل تکلیف دوگانه در شرایط یادگیری ضمنی کمتر از یادگیری صریح است. بر اساس این یافته‌ها، یادگیری ضمنی شبیه به یادگیری صریح نیاز به توجه کمتری دارد و در شرایط تقسیم توجه (به ویژه در سالمندان)، بهتر است از شرایط یادگیری ضمنی استفاده شود.

کلیدواژه‌ها: توجه، تکلیف دوگانه، یادگیری ضمنی، یادگیری صریح، سالمندان

یکی از مهمترین ایزرهایی که در مطالعات رفتاری برای مطالعه

عملکردهای یادگیری مورد استفاده قرار می‌گیرد، زمان عکس العمل متولی است که بهوسیله نیسن^۷ و بولمر^۸ (۱۹۸۷) مطرح گردید. در این مورد محرك هدف در چندین محل فضایی ظاهر می‌گردد و مشارکت کنندگان باشد هر چه سریعتر با فشاردادن کلید مرتبط به محل تحریک پاسخ دهند (کوران^۹ و کلیل^{۱۰}، ۱۹۹۳).

مقدمه

فرآیند یادگیری به طور کلی دو نوع است: یادگیری صریح^۱ و یادگیری ضمنی^۲. در صورتی که به یادگیرنده در مورد هدف و نحوه انجام تکلیف^۴ توضیحات لازم داده شود، این یادگیری از نوع صریح است، اما اگر یادگیرنده تکلیف را بدون آگاهی از آنچه باید یاد بگیرد انجام دهد، یادگیری از نوع ضمنی یا تلویحی خواهد بود (گرین^۵ و شانکز^۶، ۱۹۹۳).

2- explicit

3- implicit

4- task

5- Green

6- Shanks

7- Nissen

8- Bullermer

9- Curran

10- Keele

۱- نشانی نام: تهران، ولنجک، بلوار داشجو، دانشگاه علوم پزشکی و توانبخشی، گروه علوم

اعصاب

Email: vnipt@yahoo.com

وحید نجاتی * همکاران

به طور کلی مطالعات اخیر پاسخ مبهمی به تأثیر توجه بر یادگیری ضمی می‌دهند. هر چند که نیسن و بولمر (۱۹۸۷) نشان دادند برای یادگیری ضمی به توجه نیازی باشد، پس از آن، کوهن و همکاران (۱۹۹۰) نشان داد که این نیاز به توجه، صرف‌آمد توالي محرك‌های مبهم می‌باشد و برخی از محققان دیگر هم نشان داده‌اند که برای یادگیری ضمی به توجه نیاز نمی‌باشد.

توجه عموماً شامل فرآیند انتخاب اطلاعات است. از یک فعالیت توجه تقسیم شده، فرد باید توجه خود را بین دو محرك تقسیم نماید، در حالی که در توجه انتخابی به یک محرك، توجه بیشتری می‌کند. فرآیند انتخاب، بیشتر بر محرك‌های «بانی و کمتر بر فرآیندهای غیرحیاتی تأکید دارد. بر این اساس توجه دو رویه دارد؛ انتخاب بعضی اطلاعات و مهار فعل برخی دیگر. این فرآیند مهار در توجه، سرآغاز بروز تغییرات وابسته به من در توجه است. بر این اساس فرآیند توجه انتخابی و متمرکز که نیازمند سازوکار مهار می‌باشد، در سالمدان دستخوش زوال می‌گردد و کارایی کمتری از خود نشان می‌دهد (ورهاگن^۱، ستیتز^۲، اسلیوینسکی^۳ و سرلا^۴، ۲۰۰۳).

تغییرات و افت کارایی عملکردهای مهاری می‌تواند بر انتخاب، تمرکز و تقسیم توجه تأثیرگذار باشد، زیرا عقیده بر این است که اطلاعات نامربوط و نامناسب با پردازش محرك‌های مرتبط داخل می‌نماید. اگر فرد از جدایکردن محرك‌های نامرتبط کاملاً ناتوان باشد، نمی‌تواند عملکرد مورد نظر را انجام دهد (پاراسور من^۵، ۱۹۹۸).

تفاوت سنی در کارایی تکلیف دوگانه به طور گسترده مورد مطالعه قرار گرفته است. در این مورد، بعضی از مطالعات کاهاش کارایی تکلیف دوگانه را با افزایش سن نشان داده‌اند (مکداد^۶ و شاو^۷، ۲۰۰۰)، گرچه در این مورد ارتباط معنی‌داری نیافرماند (سایرگ^۸، نیلسون^۹، الفسن^{۱۰}، بکمن^{۱۱}، ۱۹۹۷؛ تون^{۱۲} و

مطالعات اولیه نشان داد که یادگیری ضمی یک روند خودکار است که فرد بدون احساس یادگیری، ارتباط بین اجزا را به صورت ناهوشار یاد می‌گیرد. بر اساس این تعریف برای یادگیری ضمی به منابع توجهی نیاز نمی‌باشد و محرك‌های هم‌رخداد به طور خودکار رمزگردانی می‌شوند (کوهن^۱، ایوری^۲ و کیل، ۱۹۹۰). نظر در مورد یادگیری صریع و ضمی این است که یادگیری هوشیار و ناهوشار دو نمود متفاوت از یک عملگر ثابت درجه‌بندی شده می‌باشد. بر این اساس نوع یادگیری صریع و ضمی با هم متفاوت نیستند، بلکه در درجات متفاوت دارند.

استفاده از تکلیف دوم شناختی (نیازمند توجه) هنگام یادگیری توالي حرکتی به عنوان تکلیف اول شرایط بسیار مناسبی برای بررسی تأثیر توجه بر یادگیری حرکتی فراهم آورده است (فرنچ^۳، لین^۴ و بوکنر^۵، ۱۹۹۳). برای بررسی نحوه تأثیر تکلیف دوگانه بر یادگیری ضمی، نیسن و بولمر (۱۹۸۷) عملکرد شمارش صدای ارائه‌شده را به عملکرد اولیه زمان عکس العمل متواالی اضافه نمودند. در این بررسی آزمودنی‌ها باید بین صدای زیر و بم ارائه‌شده، صدای بم را بشمرند. این تکلیف از میزان توجه مورد نیاز فرد برای انجام زمان عکس العمل متواالی می‌کاهد. آنها در این مطالعه نشان دادند که توالي‌ها به صورت ضمی آموخته نمی‌شود و بر این اساس نتیجه گرفتند که برای یادگیری ضمی، توجه مورد نیاز می‌باشد و زمانی که میزان توجه کاهش می‌یابد، عملکرد یادگیری ضمی مختل می‌گردد (نسن و بولمر، ۱۹۸۷).

پس این نظریه به وسیله کوهن و همکاران (۱۹۹۰) اصلاح شد. آنها در یک مطالعه نشان دادند که نقش توجه در عملکرد زمان توالي حرکتی، به ساختار توالي وابسته است. از آنجا که توالي‌ها مبهم باید به وسیله سلسله مراتب بالاتر رمزگردانی شود، نیاز به توجه بیشتری دارد.

در مطالعات بعدی، فرنچ (۱۹۹۸) نتایج مطالعه کوهن را رد کرد و نشان داد که یادگیری ضمی در اثر هر نوع توالي از شمارش صدا در تکلیف ثانوی متأثر می‌شود. عملکرد ثانوی فقط توضیح فعالیت آموخته‌شده را مختل می‌نماید، نه یادگیری در توالي را.

- 1- Cohen
- 3- Freisch
- 5- Buchner
- 7- Steltz
- 9- Cerella
- 11- McDowd
- 13- Nyberg
- 15- Olsson
- 17- Tu

- 2- Ivry
- 4- Lin
- 6- Verhaeghen
- 8- Sliwinski
- 10- Parasuraman
- 12- Shaw
- 14- Nilsson
- 16- Backman

چند مرحله مورد آزمون قرار گرفت و نتایج آن بر طرف گردید و نسخه نهایی آن به عنوان ابزار تحقیق استفاده شد.

در این نرم افزار، چهار مرحله در چهار نقطه صفحه نمایشگر رایانه نمایش داده می شود که قابلیت تبدیل شدن به چهار رنگ زرد، سبز، قرمز و آبی را دارا هستند. یکی از کلیدهای صفحه کلید با حفظ ترتیب مرتبه ها روی نمایشگر به هر یک از رنگ های مذکور اختصاص دارد که با فشاردادن آن مرتبه بعدی ظاهر می شود.

برای اجرای طرح، ابتدا ضمن نتیریج روند آزمونها، آزمودنی ها فرم رضایت آگاهانه را تکمیل کردند. آزمون MMSE و پرسشنامه مشخصات فردی روی تعدادی از نمونه ها اجرا شد. هدف از اجرای این آزمون بررسی وضعیت شناختی نمونه های مورد بررسی و نیز حذف نمونه های زیر نمره ۱۸ (از مجموع ۳۰) از مطالعه بود. در این مطالعه یک نفر با نمره ۱۶ از مطالعه خارج شد. پس از در نظر گرفتن کلیه معیارهای حذف و انتخاب و اطمینان از ورود نمونه ها به فرآیند تحقیق، پرسشنامه مشخصات فردی به وسیله محقق تکمیل شد. نمونه ها پس از تکمیل اطلاعات پرسشنامه، وارد فرآیند ارائه تکالیف یادگیری حرکتی شدند.

پس از اینکه نمونه در مقابل رایانه روی یک صندلی پشتی دار می نشد، روی نمایشگر رایانه، چهار مرحله با چهار رنگ مختلف ظاهر می شد. روی صفحه کلید نیز چهار کلید با چهار رنگ مشابه قرار داشت. از نمونه خواسته می شد که به محض مشاهده هر مرتبه، کلید همنگ آن را فشار دهد. هر توالی آزمایش شامل ده تحریک (مرتبه رنگی) بود و به محض اینکه نمونه ها، کلید مربوطه را فشار می دادند، مرتبه بعدی ظاهر می شد. هر مرحله آزمایش شامل ده توالی بود که بلا فاصله به دنبال هم می آمدند. حرکت ها با ترتیب مشخصی ظاهر می شدند ولی نمونه ها از ترتیب آنها بی اطلاع بودند. در مراحل اول و ششم حرکت ها به صورت تصادفی ارائه شدند.

ترتیب ظاهر شدن مرتبه ها زرد، سبز، زرد، آبی، قرمز، سبز و آبی بود. در جمله اول آزمایش، چهار مرحله به همین ترتیب تکرار شد (۳۰ حرکت) و بین هر دو مرحله متواالی، به آزمودنی یک دقیقه

وینگفیلد^۱، ۱۹۹۴) و دسته ای دیگر افزایش کارایی تکلیف دوگانه را با افزایش سن گزارش کرده اند (کراسلی^۲ و هیسکاک^۳، ۱۹۹۲؛ لیندربرگر^۴، فرونده^۵ و بالتر^۶، ۲۰۰۱).

با دقت گرفتن اختلاف نظر مطالعات در واستگی یادگیری ضمنی به توجه و همچنین تغییرات واپسی به سن در توجه، در این مطالعه میزان واستگی به توجه در یادگیری ضمنی و صریح در دو گروه سالمند و جوان مورد بررسی قرار گرفت. فرضیه این پژوهش افزایش واستگی به توجه در یادگیری صریح و ضمنی توالی حرکتی در افراد سالمند و بررسی کارایی هر یک از تکالیف دوگانه در دو گروه سالمند و جوان بود.

روش

این تحقیق نوعی پژوهش مداخله ای بود. برای محاسبه حجم نمونه، مقادیر اتحاف معیار در مطالعات مشابه مورد بررسی قرار گرفت و حجم نمونه برای هر گروه ۱۵ نفر در نظر گرفته شد. معیارهای ورود، داشتن سن بین ۶۰ تا ۷۵ سال برای گروه سالمندان و بین ۲۰ تا ۳۰ سال برای گروه جوانان و به علاوه راست دست بودن بود. معیارهای حذف عبارت بودند از استلال به اختلال ادراکی و حافظه ای شدید، بیماری های مزمن نورولوژیک مثل پارکینسون و آلتزایمر که بر قابلیت یادگیری اثر می گذارند، سکته مغزی، ضربه مغزی، صرع، روان پریشی، داشتن مشکل شدید بینایی و شنوایی به طوری که فرد در تشخیص مرتبه ها و رنگ آنها دچار اشتباه شود، داشتن پاتولوژی حرکتی در اندام فوقانی مبتلا (بعویژه دفورمیتی و محدودیت حرکتی مفاصل اندام فوقانی) به طوری که انجام تکلیف حرکتی مورد نظر را دشوار سازد)، داشتن سابقه اعتیاد به مواد مخدر یا استفاده طولانی مدت از داروهای روان گردن، داشتن آسیب نورولوژیک و اسکلتی عضلانی و ضایعات عروقی مزمن (فشارخون بالای کنترل نشده و دیابت)، در یک سال اخیر. شرایط ورود و خروج به وسیله روانپردازشک بررسی و تأیید می شد.

نخستین مرحله اجرایی تحقیق، طراحی نرم افزار مورد نیاز بود. با توجه به ویژگی های مورد نیاز و نوع تکلیف حرکتی و شناختی، برنامه ای در محیط جاوا اسکریپت^۷ توسعه شد. پس نرم افزار طی

1-Wingfield
3-Hiscock
5-Freund
7-Java Script

2-Crossley
4-Lindenberger
6-Baltes

وحید نجاتی، همکاران

این کسر مقایسه از خطای فرد بود. با کسر این عدد، زیک، کارایی فرد در تکلیف دوم محاسبه گردید. برای تحلیل یافته‌ها از آنالیز واریانس چند طرفه استفاده شد و اثر سن (جوان و سالمند) و شرایط بادگیری بر کاهش زمان پاسخ و کاهش تعداد خطای مورد بررسی فرار گرفت.

استراحت داده شد. سپس مرحله ششم با ترتیب تصادفی و بعد از آن چهار مرحله دیگر با ترتیب اول تکرار گردید. ذکر این نکته لازم است که نمونه‌ها آزمون را با دست غالب خود انجام می‌دادند. زمان هر مرحله آزمایش هم اندازه گیری می‌شد.

برای تکلیف آد بال^۱، عملکرد شمارش صدای ارائه شده به عملکرد اولیه زمان عکس العمل متواالی اضافه شد. آزمودنی‌ها باید در بین صدای زیر و بم ارائه شده، صدای بیشتر داشتند. این تکلیف میزان توجه مورد نیاز فرد را برای انجام زمان عکس العمل متواالی کم می‌کند. نرم افزار مورد استفاده زمان پاسخ به هر یک از محركهای ارائه شده، مجموع زمان پاسخ در هر مرحله از توالي‌ها، تعداد خطای فرد در پاسخ به محركهای هدف و تعداد صدای بیشتر داشتند در هر مرحله را می‌سنجد.

یافته‌ها به صورت درصد پاسخ صحیح در توالي‌های نامنظم و منظم (با کسر درصد خطای ثبت شده در نرم افزار) و میانگین زمان پاسخ (به هزارم ثانیه) در توالي‌های منظم و نامنظم، بر اساس مجموع زمان‌های پاسخ به هر یک از محركهای مراحل منظم و نامنظم ثبت می‌گردید. اثر بادگیری در این مطالعه، تفاوت زمان پاسخ در مراحل مختلف آزمون بود. بر این اساس فرد با پیشرفت مراحل آزمون، با توانایی پیشگویی محرك بعدی زمان کمتری را صرف پاسخگویی می‌نماید. برای محاسبه کارایی تکلیف دوم در هر مرحله، ابتدا تعداد محركهای اظهار شده از محركهای ارائه شده کسر و سپس بر محركهای ارائه شده تقسیم شد. محصول

جدول ۱- کارایی هر یک از تکالیف دوگانه در شرایط صریح و ضمنی در جوانان (n=۳۰)

شرایط صریح		شرایط ضمنی		
(انحراف معیار)	میانگین	(انحراف معیار)	میانگین	
(۲۲)	۹۷/۱	(۱/۱۲)	۹۸/۸	درصد پاسخ صحیح در توالي‌های منظم
(۳/۲)	۹۶/۵	(۲/۲)	۹۷/۲	درصد پاسخ صحیح در توالي‌های نامنظم
(۰۸۳۹/۸)	۱۸۷۴۴/۷	(۱۲۰۷۲/۵)	۸۰۴۶۹/۳۷	میانگین زمان پاسخ در توالي‌های منظم (هزارم ثانیه)
(۰۴۶۰۰/۷)	۸۶۷۳۴/۹۳	(۹۶۲۲۷/۹)	۸۶۶۳۵/۹۷	میانگین زمان پاسخ در توالي‌های نامنظم (هزارم ثانیه)
(۰۸۳۹/۸)	۳۹۱۶/۷۱	(۱۲۴۵۲/۶)	۱۸۹۰۳/۲	اثر بادگیری: تفاوت در زمان پاسخ (هزارم ثانیه)
(۰/۰/۷)	۸۱/۳	(۱۹/۴)	۸۶/۶۶	کارایی تکلیف دوم در مراحل منظم
(۲۲/۳)	۷۸/۰۴	(۲۷/۰۷)	۸۲/۹۹	کارایی تکلیف دوم در مراحل نامنظم

جدول ۲- کارایی هر یک از تکالیف دوگانه در شرایط صریح و ضمنی در سالمدان (n = ۳۰)

(الحراف معیار) (A/۳)	میانگین ۹۵/۹	میانگین (۱/۴)	میانگین ۹۸/۵۹	درصد پاسخ صحیح در توالی های منظم
(۳۱/۱۷)	۸۶/۲	(۲/۴۵)	۹۷/۹	درصد پاسخ صحیح در توالی های نامنظم
(۲۷۲۱۰/۲)	۱۰۶۱۱۱/۲	(۱۶۸۴۷/۷۵)	۱۰۳۱۵۲/۸	میانگین زمان پاسخ در توالی های منظم (هزارم ثانیه)
(۴۵۲۰۲۳۳)	۱۳۱۶۶۵/۷	(۲۲۵۱۲/۶)	۱۱۴۱۴۲/۵	میانگین زمان پاسخ در توالی های نامنظم (هزارم ثانیه)
(۳۶۹۲۸/۳)	۱۰۶۶۷/۶	(۳۶۴۲۷/۶)	۲۳۲۵۱/۴	اثر یادگیری؛ تفاوت در زمان پاسخ (هزارم ثانیه)
(۱۶/۶)	۸۷/۵۲	(۱۷/۷۴)	۸۸/۰۳	کارایی تکلیف دوم در مراحل منظم
(۲۲/۷)	۸۴/۲۶	(۲۹/۵۴)	۷۸/۱	کارایی تکلیف دوم در مراحل نامنظم

جدول ۱، یافته های مطالعه در جوانان و جدول ۲، یافته های مطالعه در سالمدان را نشان می دهد. این یافته ها شامل درصد پاسخ های صحیح در توالی های منظم و نامنظم، زمان پاسخ و اثر یادگیری بر دو گروه سالمدان و جوان می باشد.

بحث

بر اساس یافته های این مطالعه، با ارائه تکلیف دوم، یادگیری ضمنی در سالمدان تهدید می شود، اما این یادگیری در جوانان اتفاق می افتد. به همین دلیل برای افزایش بار تمرین در سالمدان نمی توان از تکلیف شاختی استفاده نمود.

از آنجا که زمان پاسخ سالمدان در توالی های نامنظم نیز بهبود نیافت، می توان نتیجه گرفت بار شاختی تمرین در سالمدان نه تنها می تواند یادگیری حرکتی را مختل نماید، بلکه اجرای یک مهارت حرکتی را نیز متأثر می سازد، چرا که در مطالعه حاضر تفاوتی در مرحله اول و ششم نشان داده نشد. اما نتایج مربوط به مراحل نامنظم که صرفاً یک مهارت حرکتی است در گروه سالمدان نیز از تکلیف دوم متأثر گردید. لذا درمانگران در توانبخشی سالمدان برای آموزش بار شاختی، باید مهارت های حرکتی را به حداقل برسانند.

فرنچ و همکاران (۱۹۹۸) نشان دادند که یادگیری ضمنی با هر نوع توالی از شمارش صدا در تکلیف ثانوی متأثر می شود. عملکرد ثانوی فقط توضیح فعالیت آموخته شده را مختل می نماید، نه یادگیری در توالی را. البته در این مطالعه به تفکیک گروه های سنی

آزمون تحلیل واریانس نشان داد که بین شرایط یادگیری صریح و ضمنی و کاهش خطای رابطه معنی داری وجود دارد [۰/۰۱ < F(۱, ۵۹۹) = ۲۰/۵ < ۰/۰۱]، به شکلی که در شرایط یادگیری ضمنی تعداد خطاهای با پیشرفت آزمون کاهش بیشتر می باشد. بین شرایط یادگیری و زمان پاسخ رابطه معنی داری وجود نداشت، اما بین شرایط یادگیری و کارایی تکلیف دوم رابطه معنی داری وجود داشت [۰/۰۵ < F(۱, ۵۹۹) = ۲۹/۶ < ۰/۰۱]، به صورتی که در شرایط یادگیری ضمنی کارایی تکلیف دوم بیشتر بود.

بود یا نبود توالی نیز در مراحل مختلف آزمون در گروه های تحلیلی مطالعه مورد بررسی قرار گرفت. نتایج آزمون تحلیل واریانس نشان داد که بین نظم مراحل و کاهش خطای رابطه معنی داری وجود داشت [۰/۰۱ < F(۱, ۵۹۹) = ۱۱/۴۵۴ < ۰/۰۱] به شکلی که در مراحل منظم زمان خطای کمتر بود. بین نظم مراحل و زمان پاسخ نیز رابطه معنی داری به دست آمد [۰/۰۱ < F(۱, ۵۹۹) = ۲۶/۵۲ < ۰/۰۱]، به صورتی که در مراحل منظم زمان پاسخ کمتر بود. همچنین بین نظم توالی ها و کارایی تکلیف دوم رابطه معنی داری وجود داشت [۰/۰۱ < F(۱, ۵۹۹) = ۱۰/۱۶ < ۰/۰۱] و در مراحل منظم کارایی تکلیف دوم بیشتر بود.

زمانی که ترتیب مکان ها تصادفی است، این عملکرد بیانگر افزایش کارایی مهارت حرکتی ساده است. در حالی که اگر توالی تکراری از محل ظهور تحریک ظاهر گردد، شرکت کنندگان طبق الگو زمان عکس العمل کمتری در مقایسه با تمرین تصادفی نشان می دهند، که بیانگر بعضی تخیین ها در مورد محل ظهور تحریک بعدی است.

وحید نجاتی و همکاران

محاسبه گردد و اظهار داشتند این افت، زمانی مشهود می شود که بار حافظه زیاد شود.

موریس^{۱۱}، گیگ و کریک^{۱۲} (۱۹۹۸) در مطالعه‌ای نشان دادند که تداخل تکالیف دوگانه به دلیل پیچیده شدن تکلیف است و در صورتی که تکلیف واحدی به فرد ارائه و آن تکلیف پیچیده تر شود، کاهش کارایی مرتبط با سن مشهود می گردد. ناون^{۱۳} و میلر^{۱۴} نشان دادند که کاهش کارایی تکالیف دوگانه در سالمندانی، به دلیل ظرفیت محدود سازماندهی و اجرای پاسخ‌های حرکتی است. کاهش انعطاف‌پذیری انتخاب منابع توجهی بین تکالیف و تعامل تعصب گونه به پاسخ‌های محافظتی در مطالعات دیگر نیز آورده شده است. آندرسون^{۱۵} (۱۹۹۹) در مطالعه‌ای نشان داد که کاهش کارایی سالمندان در تکالیف دوگانه به تعامل مرکزی و پرکنندگی پارامترهای زمان عکس العمل وابسته است، خواه این تداخل در طی رمزگردانی (زمان ارائه محرک)، به یادآوردن یا بازشناختی^{۱۶} اجزای تکلیف در حافظه کاری باشد.

محققان برای اختلال یادگیری هنگام ارائه تکلیف دوم چندین توجیه ارائه نموده‌اند که یکی از آنها توزیع منابع برای فعالیت‌های مختلف است. یک توجیه دیگر که مرتبط با درک سازوکار یادگیری ضمنی است، به وسیله چان^{۱۷} و جیانگ^{۱۸} (۱۹۹۹) با یک الگوی نشانه‌های مفهومی^{۱۹} ارائه شد. این محققان در مورد همیت پردازش انتخابی محرک‌ها در یادگیری بیان نموده‌اند که درجه یادگیری ضمنی برابر با درجه‌ای است که محرک‌ها به صورت انتخابی پردازش می گردند. این توجیه یادگیری، مشابه توجیه ارایه شده درباره یادگیری بروز توالی محرک‌هاست.

محدودیت مطالعه حاضر این بود که تنها اثر تداخلی یک نوع تکلیف شناختی دوم (مدالیته شناختی) مورد بررسی قرار گرفت و تفاوت بین تکالیف شناختی با مدلیته‌های متفاوت (بینایی، شناختی) مورد بررسی قرار نگرفت.

پرداخته نشده، ولی نشان داده شده است که این تداخل در سالمندان بارزتر است.

تحقیقات گسترده در دهه‌های اخیر نشان داده است که با افزایش مسن سرعت پردازش اطلاعات (سالتوز^۱، ۱۹۸۹)، عملکردهای اجرایی (وست^۲، ۱۹۹۶)، حافظه ضمنی (ورهاگن^۳ و همکاران، ۱۹۹۳) و کنترل حرکت (اسپیرادوسو^۴ و مکرره^۵، ۱۹۹۰) (به نقل از ورهاگن، ۲۰۰۳) کاهش معنی داری پیدا می‌کند.

هارتلی^۶ و لینل^۷ (۱۹۹۹) نشان دادند که تداخل در کارایی تکلیف دوگانه زمانی رخ می‌دهد که هر یک از تکالیف به وسیله همان مدالیته حسی به فرد ارائه گردد و اگر هر یک به وسیله سیستم حسی جداگانه‌ای دریافت شود، کمترین تداخل در سالمندان ایجاد می‌شود. در مطالعه حاضر نیز نشان داده شد که اگر در سالمندان دو تکلیف به وسیله دو مدالیته مجزا ارائه گردد، تداخل صورت می‌گیرد. همچنین هارتلی (۲۰۱۱) در مطالعه دیگری نشان داد که تداخل در کارایی تکلیف دوگانه زمانی بروز می‌کند که در برابر محرک‌های حسی ارائه شده، از فرد اجرای حرکتی با برنامه یکسان خواسته شود.

مطالعه حاضر با این یافته‌ها هم خوانی ندارد. در مطالعه حاضر هر یک از تکالیف دوگانه باید به وسیله کاتال پردازشی محرک و پاسخ مجزایی انجام می‌شد، بدین ترتیب که برای جزء شناختی تکلیف، شمارش ذهنی و برای جزء حرکتی تکلیف، زمان عکس العمل متواالی مطرح بوده است؛ با این وجود اثر بروز پیدا کرده است.

هر چند که برای تشریح تفاوت‌های وابسته به مسن در مورد تکالیف دوگانه چندین سازوکار مختلف وجود دارد، ولی هر یک از آنها مورد نقد قرار گرفته‌اند. سالتوز^۸ (۱۹۹۶) در مطالعه‌ای نشان داد که کاهش کارایی تکالیف دوگانه در سالمندانی، بر اثر یک کاهش عمومی در سرعت فرآیندهای شناختی همراه با سالمندانی ایجاد می‌شود. علاوه بر این کرامر^۹، هان^{۱۰} و گوفر^{۱۱} (۱۹۹۹) نیز نشان دادند که کاهش کارایی تکلیف دوگانه مرتبط با سن نمی‌تواند به وسیله کاهش کلی فرآیندهای شناختی همراه سالمندانی

1- Salthouse	2- West
3- Verhaeghen	4- Spirduso
5- MacRae	6- Hartley
7- Little	8- Salthouse
9- Kraemer	10- Hahn
11- Gopher	12- Morris
13- Navon	14- Miller
15- Andersen	16- recognition
17- Chun	18- Jiang
19- contextual cuing paradigm	

گیرد.

سپاسگزاری

در اینجا از کلیه افرادی که با همکاری خود در اجرای این طرح یاری رساندند، تشکر می‌گردد.

دریافت مقاله: ۱۳۸۷/۱/۲۰؛ پذیرش مقاله: ۱۳۸۷/۲/۲۰

به طور خلاصه می‌توان نتیجه گرفت، تداخل تکلیف دوگانه در شرایط یادگیری ضمنی، کمتر از شرایط یادگیری صریح است. بر این اساس یادگیری ضمنی نسبت به یادگیری صریح نیاز توجهی کمتری دارد و در شرایط تقسیم توجه (خاصه در سالمندان) بهتر است از شرایط یادگیری ضمنی استفاده شود. پیشنهاد می‌گردد در مطالعات آینده تأثیر نوع مدلایته تکلیف شناختی دوم (شنوایی و بینایی) در یادگیری حرکتی در تکلیف دوگانه مورد بررسی قرار

منابع

- Andersen, N. D. (1999). The attentional demands of encoding and retrieval in young and older adults: Evidence from secondary task reaction time distributions. *Psychology and Aging, 14*(4), 645-655.
- Chun, M. M., & Jiang, Y. (1999). Top-down attentional guidance based on implicit learning of visual covariation. *Psychological Science, 10*, 360-365.
- Cohen, A., Ivry, R. J., & Keele, S. W. (1990). Attention and structure in sequence learning. *Journal of Experimental Psychology: Learning, Memory, and Cognition, 16*, 17-30.
- Crossley, M., & Hiscock, M. (1992). Age-related differences in concurrent task performance of normal adults: Evidence for a decline in processing resources. *Psychology and Aging, 7*, 499-506.
- Curran, T., & Keele, S. W. (1993). Attentional and nonattentional forms of sequence learning. *Journal of Experimental Psychology: Learning, Memory, and Cognition, 19*, 189-202.
- Frensch, P. A. (1998). One concept, multiple meanings: On how to define the concept of implicit learning. In M. A. Stadler & P. A. Frensch (eds.), *Handbook of implicit learning* (pp. 47-104). Thousand Oaks: Sage Publications.
- Frensch, P. A., Lin, J., & Buchner, A. (1993). Learning versus behavioral expression of the learned: The effects of a secondary tone-counting task on implicit learning in the serial reaction time task. *Psychological Research, 61*, 83-98.
- Green, R. E., & Shanks, D. R. (1993). On the existence of independent explicit and implicit learning systems: An examination of some evidence. *Memory and Cognition, 21*, 304-317.
- Hartley, A. (2001). Age differences in dual-task interference are localized to response-generation processes. *Psychology and Aging, 16*(1), 47-54.
- Hartley, A. A., & Little, D. M. (1999). Age related differences and similarities in dual-task interference. *Journal of Experimental Psychology: General, 128*(4), 441-449.
- Kramer, A. F., Hahn, S., & Gopher, D. (1999). Task coordination and aging: Explorations of executive control processes in the task switching paradigm. *Acta Psychologica, 101*, 339-378.
- Lindenberger, U., Freund, A. M., & Baltes, P. B. (2001). Walking while memorizing: Age-related differences in compensatory behavior. *Psychological Science, 12*(3), 230-237.
- McDowd, J. M., & Shaw, R. J. (2000). Attention. In F. I. M. Craik & T. A. Salthouse (Eds.), *Handbook of Aging and Cognition* (2nd ed., pp. 221-292). New York, NY: Psychology press.
- Morris, R. G., Gick, M. L., & Craik, F. I. M. (1998). Processing resources and age differences in working memory. *Memory and Cognition, 16*(4), 362-366.
- Navon, D., & Miller, J. O. (1997). The role of outcome conflict in dual-task interference. *Journal of Experimental Psychology: Human Perception and Performance, 13*, 438-448.
- Nyberg, L., Nilsson, L. G., Olofsson, U., & Backman, L. (1997). Effects of division of attention during encoding and retrieval on age differences in episodic memory. *Experimental Aging Research, 23*, 137-143.
- Nissen, M. L., & Bullemer, P. (1987). Attentional requirement of learning: Evidence from performance measures. *Cognitive Psychology, 19*, 1-32.
- Parasuraman, R. (1998). *The Attentive Brain*. Cambridge, MA: Bradford Books.
- Salthouse, T. A. (1996). The processing speed theory of adult age differences in cognition. *Psychological Review, 103*, 403-428.
- Tun, P. A., & Wingfield, A. (1994). Speech recall under heavy load conditions: Age, predictability and limits on dual-task interference. *Aging and Cognition, 1*(1), 29-44.
- Verhaeghen, P., Steitz, D. W., Sliwinski, M. J., & Cerella, J. (2003). Aging and dual-task performance: A meta-analysis. *Psychology and Aging, 18*(3), 443-460.